

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní Martinou Rýznarovou (dříve Radkovou) ve věci

žalobce: J. S.
bytem X
zastoupený advokátkou Mgr. Danou Libochowitzovou
sídlem Dražkovice 181, 533 33 Pardubice

proti
žalovanému: Krajský úřad Olomouckého kraje
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 5. 2023, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Spornými otázkami v posuzované věci bylo, jestli správní orgány zjistily skutkový stav v souladu se zákonem, konkrétně jestli znalecký posudek byl použitelný jako důkaz (jestli obsahoval nezbytné náležitosti, jestli byl přesvědčivý, nerozporný a objektivní), jestli měly správní orgány provést výslech znalce (jestli zde byly opomenuté důkazy), jestli měl mít žalobce možnost klást znalci otázky před vypracováním posudku a jestli správní orgány měly postupovat podle zásady *in dubio pro reo* (v pochybnostech ve prospěch obviněného).
2. Žalovaný žalobou **napadeným rozhodnutím** zamítl odvolání žalobce (dále jen „napadené rozhodnutí“) proti rozhodnutí Městského úřadu Mohelnice (dále jen „městský úřad“) z 16. 12. 2022, č. j. X. Městský úřad tímto rozhodnutím uznal žalobce vinným z přestupků podle § 125c odst. 1 písm. b) a f) bodu 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „ZSP“), a uložil mu pokutu ve výši 6 000 Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. A. V.

zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu šesti měsíců a náhradu nákladů správního řízení ve výši 6 000 Kč.

3. Žalobce se dopustil přestupků z nedbalosti porušením § 5 odst. 2 písm. b) a § 18 odst. 4 ZSP tím, že 28. 1. 2022 v 9.24 h na silnici I. třídy č. 35 v obci Mohelnice na ulici Třebovská u domu č. 48 ve směru jízdy na obec Moravská Třebová jako řidič vozidla značky Ford Tranzit, registrační značky X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/h o 13 km/h (po odečtu odchylky ± 3 km/h) a řídil vozidlo v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy byl ještě pod vlivem alkoholu, neboť na základě laboratorního vyšetření krve byla zjištěna koncentrace alkoholu v těle v době řízení ve výši minimálně 0,24 g/kg.
4. **Městský úřad v rozhodnutí z 16. 12. 2022** vysvětlil, že dechovou zkouškou po odečtu odchylky 0,24 g/kg byla prokázána hodnota alkoholu v dechu žalobce 0,02 g/kg. Toxikologické vyšetření prokázalo v těle žalobce po jedné hodině stále ještě 0,11 g/kg etanolu. Od této hodnoty se žádná tolerance či nejistota neodečítá. Doc. RNDr. P. O., CSc. (dále jen „znalec“) zpětným propočtem v posudku stanovil hladinu alkoholu v těle žalobce v době řízení vozidla v rozmezí 0,24-0,33 g/kg. K námitce žalobce, že za pozitivní průkaz požití alkoholu se pokládá hladina vyšší než 0,20 g/kg, městský úřad uvedl, že je mu toto stanovisko Společnosti soudního lékařství a soudní toxikologie známo (ze stránek www.soudnilekarstvi.cz). Znalec však v posudku na straně šesté ve třetím odstavci vysvětlil metody zjištění alkoholu v lidském organismu. Podle znalce hodnota alkoholu v krvi žalobce zjištěná jejím odběrem odpovídala podle stanovených hodnot odbourávání hodnotám alkoholu v dechu žalobce, které policisté zjistili dechovým analyzátozem.
5. Městský úřad shledal jako nadbytečné další dokazování výsledkem znalce, doplněním znaleckého posudku, vypracováním revizního znaleckého posudku a Stanoviskem Společnosti soudního lékařství a soudní toxikologie k problematice výpočtu koncentrace etanolu v krvi, protože posudek znalce byl srozumitelný a obsahoval náležité odůvodnění. Posudek znalce není v rozporu s metodikou Ministerstva zdravotnictví ZD10/2006 a citovaným stanoviskem, ani se nevymyká běžnému chodu věcí a zásadám logiky.
6. **Žalovaný v napadeném rozhodnutí** dodal, že žalobce nenamítl podjatost přibráného znalce. Městský úřad zohlednil zásadu *in dubio pro reo* tím, že při popisu skutku vycházel z hodnoty pro pachatele nejprůpiznivější. Znalecký posudek spolehlivě vyvrátil tvrzení žalobce, že žádný alkoholický nápoj nepožil. Žalobce si měl svůj stav před řízením vozidla ověřit, například volně prodejnými alkohol testery. Znalecký posudek obsahoval základní náležitosti podle § 27 a § 28 zákona č. 254/2019 Sb., o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech a podle prováděcí vyhlášky č. 503/2020 Sb., o výkonu znalecké činnosti. Znalec popsal pokles hladiny alkoholu v krvi 0,12-0,20 g/kg za hodinu a z tohoto rozptylu vycházel při stanovení výsledné koncentrace alkoholu v krvi žalobce. Nešlo o vnitřní rozpornost závěrů znaleckého posudku. Žalobce kromě odkazu na metodiky a stanoviska svými námitkami nepoukázal na vady znaleckého posudku ani na nic, co by bránilo jeho použitelnosti jako důkazu proti žalobci.
7. **Žalobce v žalobě** namítl, že posudek znalce ze 17. 10. 2022 obsahuje rozpory. Znalec konstatuje, že metodou automatizované plynové chromatografie byla určena hladina etanolu ve vzorku krve žalobce 28. 1. 2022 v 10.30 h ve výši 0,11 g/kg. Znalec však také konstatuje, že pro získání relevantního výsledku je nutné, aby naměřená koncentrace etanolu ve vzorku krve činila nejméně 0,21 g/kg. Důvodem je, že pro jednoznačné prokázání požití alkoholu je nedostatečná samostatně stanovená koncentrace etanolu v krvi objektivní metodou plynové chromatografie do 0,20 g/kg. Tato podmínka je stanovena i v Metodickém pokynu Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. A. V.

pro postup při laboratorním stanovení alkoholu (etylalkoholu) v krvi, který byl zveřejněný ve věstníku Ministerstva zdravotnictví ČR v září 2006. Znalec důvodně předpokládal (čili nepostavil najisto), že koncentrace etanolu v krvi žalobce 28. 1. 2022 v 9.24 h byla v rozmezí 0,24-0,33 g/kg. Nelze však zjistit, jakým způsobem znalec k tomuto závěru dospěl, protože současně tvrdí, že plynová chromatografie je objektivně neprůkazná.

8. Žalobci nebylo umožněno, aby se znalce dotázal, jak k uvedenému závěru dospěl. Správní orgány žalobcův návrh na provedení výslechu znalce nevyslyšely.
9. Z popisované metody faktoru beta za hodinu bylo možno dovodit pouze to, že v čase 9.24 h se měla hodnota alkoholu v krvi žalobce pohybovat v rozmezí 0,24-0,33 g/kg. K první dechové zkoušce žalobce však došlo teprve v čase 9.27 h.
10. Závěry znalce o přítomnosti alkoholu v krvi jsou v rozporu s měřeními Policie ČR, která zohlednila možnost odchylky měření stejně jako u plynové chromatografie. Znalec však všechna měření absolutizoval. Znalec vystavěl závěry o alkoholu v krvi žalobce na neprokazatelném výsledku měření plynovou chromatografií.
11. Žalobce neměl rovněž možnost položit soudnímu znalci otázky před vypracováním znaleckého posudku a tím mu byla upřena jeho práva podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“).
12. Správní orgány nezjistily dostatečně skutkový stav. Například se žalobce nikdo neptal, co před jízdou jedl, jaké léky užívá ap. Také není jasné a ze spisu nevyplývá, jak kdo nakládal s odebraným vzorkem krve, protože zde byla časová prodleva mezi odběrem a provedením testů.
13. Jedna z naměřených hodnot byla nulová. V takovém případě měly správní orgány rozhodnout v souladu se zásadou *in dubio pro reo* – srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 4 As 90/2016-55 a č. j. 2 As 154/2017-44.
14. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě nad rámec napadeného rozhodnutí uzavřel, že posudek znalce byl jasný a jednoznačný. Z námitek žalobce nebylo zřejmé, k čemu by se měl znalec při výslechu vyjádřit. Znalec popsal v posudku vše podstatné. Podle znaleckého posudku byl vzorek předán k vyšetření v dobrém stavu a zpracován standardním způsobem.**
15. **Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).**
16. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
17. **Znalecký posudek byl použitelný důkaz, byl přesvědčivý a bezrozporný. Správní orgány zjistily skutkový stav v souladu s § 3 správního řádu.**
18. Soud ze správního spisu ověřil, že analyzátor Alcotest 7510 naměřil 28. 1. 2022 žalobci hodnotu alkoholu v dechu 0,26 g/kg v 9.27 h a 0,24 g/kg v 9.33 h. Odborné vyšetření prokázalo v krvi žalobce 28. 1. 2022 v 10.30 h hodnotu 0,11 g/kg etanolu.
19. Ověření fungování použitého digitálního analyzátoru alkoholu v dechu Alcotest 7510 Standard prokázal ověřovací list č. 7051-OL-D0961-21 z 28. 5. 2021 platný do 28. 5. 2022. Přístroj byl proto způsobilý k měření (srov. rozsudek NSS č. j. 2 As 218/2017-22). Ověřovací list je veřejnou listinou, u níž se presumuje správnost (viz rozsudek NSS č. j. 3 As 9/2013-35).

20. Vzhledem k potřebě postavit najisto skutkový stav, vzhledem k námitkám žalobce ve správním řízení a s ohledem na zrušující rozhodnutí žalovaného městský úřad vyžádal **posudek znalce**. Městský úřad uložil znalci odpovědět na otázku, jestli jsou z odborného hlediska výsledky provedených dechových zkoušek a výsledek toxikologického vyšetření krve v rozporu nebo si navzájem odpovídají a dále, jaká byla hladina alkoholu v těle žalobce v době řízení vozidla dne 28. 1. 2022 v 9.24 h.
21. Znalec odpověděl, že je důvodné předpokládat, že v tento okamžik byla koncentrace etanolu v krvi žalobce v rozmezí 0,24-0,33 g/kg. Výsledky obou dechových zkoušek a výsledek vyšetření krve ukazují na požití alkoholu a pokles koncentrace etanolu mezi provedenými dechovými zkouškami na jedné straně a měřením pomocí plynové chromatografie na druhé straně **odpovídá** eliminaci etanolu v krvi za jednotku času. Znalec použil pomocný výpočet, který vychází z naměřené koncentrace alkoholu v krvi 0,11 g/kg a známé eliminace etanolu z organismu, který mu umožnil přesně specifikovat koncentraci etanolu v krvi žalobce v rozhodný okamžik. I když výsledky získané dechovým analyzátozem jsou z odborného soudně lékařského hlediska považovány za hodnoty orientační, lze konstatovat, že měření bylo provedeno v souladu s metodikou Českého metrologického institutu, ze které vychází metodika Ministerstva dopravy – to znamená, že přístrojem opatřeným platným ověřovacím listem bylo provedeno opakované měření po šesti minutách. Měření splnilo požadavek maximální přípustné odchylky 10 %. Tím byla vyloučena falešná pozitivita způsobená zbytkovým alkoholem v ústech a také náhodná hrubá chyba. Dechové analyzátory založené na principu zjišťování hladiny alkoholu ve vydechovaném vzduchu mají svá omezení v přesnosti a správnosti. Ta jsou daná především fyziologií člověka. Výsledná koncentrace alkoholu v krvi přepočtená z koncentrace alkoholu ve vydechovaném vzduchu se opírá o zákonitosti chování lidského organismu po požití alkoholu. Existuje poměr mezi obsahem alkoholu ve vzduchu vydechovaném z plicních sklípků a žilní krvi. Tento poměr má však relativně široké rozpětí hodnot. Pro výpočet je dechovým analyzátozem používána pouze jedna (statisticky nejpravděpodobnější) hodnota a individuální odchylky se neberou v úvahu. Proto bylo v metodice s ohledem na presumpci nevinu a s cílem získat nezpochybnitelné výsledky doporučeno při závěrečném posouzení výsledku dechového analyzátozu zohlednit tzv. nejistotu přepočtového faktoru a dále maximální dovolenou chybu dechového analyzátozu, jejichž suma (ve výši 0,24 g/kg při měřených hodnotách do 0,80 g/kg) se od výsledku získaného dechovým analyzátozem odečítala. Na základě toho lze připustit, že reálná koncentrace alkoholu v krvi žalobce mohla být nižší, ale i vyšší. Pokud bychom od výsledků první dechové zkoušky odečetli podle metodiky hodnotu 0,24 g/kg, pak byla koncentrace etanolu v krvi žalobce v rozhodný okamžik 0,02 g/kg. Tato varianta se vzhledem k výsledku vyšetření krve žalobce plynovou chromatografií jeví znalci jako nepravděpodobná. V takovém případě navíc nelze při hodnocení uplatnit ze soudně lékařské praxe vycházející hranici koncentrace alkoholu v krvi 0,20 g/kg, kdy nález alkoholu v krvi po tuto hranici se považuje za neprůkazný pro požití alkoholu při stanovení plynovou chromatografií. Důvodem je skutečnost, že tato hranice v sobě zahrnuje bezpečnostní faktor, který zamezuje falešně pozitivním nálezům. V daném případě byl v souladu s metodikou bezpečnostní faktor odečten ve výši 0,24 g/kg.
22. Další možností je zohlednění eliminace (poklesu hladiny) alkoholu v krvi, která se označuje jako faktor beta za hodinu = 0,12-0,20 g/kg a vyjadřuje u zdravého člověka při hladinách alkoholu v krvi do dvou g/kg pokles koncentrace alkoholu v krvi (0,12-0,20 g/kg) za jednu hodinu. Na základě uvedeného je důvodné předpokládat, že objektivní metodou plynové chromatografie zjištěná koncentrace etanolu v krvi odebrané u žalobce v 10.30 h, tj. 0,11 g/kg, skutečně odpovídala přítomnému etanolu v jeho krvi.

23. Společnost soudního lékařství a soudní toxikologie k problematice výpočtu koncentrace etanolu v krvi při zpětném propočtu mimo jiné vychází ze skutečnosti, že v krvi musí být naměřena koncentrace etanolu nejméně 0,21 g/kg. Důvodem tohoto tvrzení je, že samostatně stanovená koncentrace etanolu v krvi objektivní metodou plynové chromatografie do 0,20 g/kg není jednoznačně průkazná pro požití alkoholu. Koncentrace etanolu v krvi do 0,20 g/kg objektivní metodou plynové chromatografie v sobě zahrnuje kromě limitu detekce a laboratorní odchylky možnou přítomnost endogenního etanolu, která se pohybuje u zdravého člověka v tisícinách, maximálně v setinách g/kg a tzv. ochranný faktor. V posledních letech se ale v odborné veřejnosti diskutuje z pohledu znalce zcela relevantní názor, že koncentrace etanolu v krvi zjištěná objektivní metodou plynové chromatografie, která není jednoznačně průkazná pro požití alkoholu, by měla být menší nebo rovna 0,10 g/kg.
24. Městský úřad dále znalci položil otázku, jestli existuje tzv. fyziologická hladina alkoholu v těle, tedy určité množství alkoholu, které se v lidském těle může přirozeně vyskytovat, aniž by daná osoba požila alkoholický nápoj, případně jaké úrovně může taková fyziologická hladina dosahovat u běžného člověka za běžných okolností a jaké úrovně může dosahovat maximálně. Znalec odpověděl, že termín „fyziologická hladina alkoholu v krvi“ je zcela zavádějící, i když v minulosti některými autory používáný, a dokonce zaměňovaný s termínem „neprůkazná hladina“. Fyziologická hladina alkoholu (etanolu) v krvi normálního zdravého člověka je 0,00 promile = 0,00 g/kg. V odborné literatuře se někdy uvádí, že někdy je ve vzorcích krve nalezen etanol, i když vyšetřovaná osoba nepožila alkohol, ani nebyl do těla vpraven jinou cestou. Člověk si totiž může ve svém zažívacím traktu vytvářet alkohol sám tzv. neogenezí. Hladiny tohoto tzv. endogenního alkoholu však dle světové odborné literatury dosahují nejvýše 0,001 g/kg (‰, promile), i když někdy se připouští i hodnota desetkrát vyšší, tedy 0,01 g/kg. Protože se nejedná o koncentraci etanolu v krvi takovou, která by byla škodlivá (patologická), byl zvolen název hladina „fyziologická“, i když jde o nesprávné označení. Pokud se ve forenzní znalecké praxi mluví o „endogenním“ alkoholu v krvi, nikdy se nemůže jednat o hodnoty takové, které by mohly mít jakýkoliv nepříznivý vliv na schopnost člověka ovládat vozidlo.
25. Městský úřad se dotázal znalce, zda jsou mu známy další zjištění a skutečnosti důležité pro posouzení věci. Jiné okolnosti znalci nebyly známy.
26. Soud dospěl – na základě dokazování, které provedl městský úřad – k závěru, že nelze důvodně pochybovat o tom, že v těle žalobce byl v době řízení vozidla v 9.24 h alkohol v takové koncentraci, kterou právní úprava považuje za ovlivňující schopnosti řidiče ovládat vozidlo a za možné ohrožení životů, zdraví a majetku řidiče a dalších osob (srov. zákon č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek), tedy vyšší než nula g/kg.
27. Ustálená judikatura správních soudů vychází z tzv. nulové tolerance alkoholu; neobstojí ani argument, že naměřená hladina alkoholu v těle se jeví jako marginální (srov. například rozsudek NSS č. j. 8 As 59/2010-78).
28. Dokazování potvrdilo, že výsledky dechových zkoušek byly spolehlivé a policisté postupovali v souladu s obvyklou správní praxí a metodikou Ministerstva dopravy č. j. 285/2009-160-OST, která dále odkazuje na pracovní postup č. 114-MP-C008-08, zpracovaný Českým metrologickým institutem pod názvem Metodika měření alkoholu v dechu.
29. Odečet 0,24 g/kg se uplatní pouze u méně přesné metody měření alkoholu v dechu dechovým analyzátozem, nikoli u měření alkoholu v krvi plynovou chromatografií a

Widmarkovou zkouškou (srov. rozsudky NSS č. j. 8 As 59/2010-78, č. j. 2 As 17/2017-44, bod 19, č. j. 2 As 218/2017-22, bod 25).

30. Policista naměřil 28. 1. 2022 žalobci v dechu 0,26 g/kg resp. 0,24 g/kg v 9.27 h, resp. v 9.33 h. Výsledek odběru krve a jeho analýzy plynovou chromatografií a Widmarkovou metodou prokázaly hodnotu 0,11 g/kg v krvi žalobce 28. 1. 2022 v 10.30 h.
31. Znalec v posudku uvedl, že člověk obvykle odbourává alkohol v těle rychlostí 0,12-0,20 g/kg (faktor beta za hodinu). Pokud odečteme od naměřených hodnot alkoholu v dechu žalobce tyto krajní hodnoty, zjistíme, že **žalobce odbourával alkohol spíše pomaleji** – (nej)nižší rychlostí 0,12 g/kg za hodinu (0,26 minus 0,12 = 0,14, resp. 0,24 minus 0,12 = 0,12), protože mu byla naměřena v krvi hodnota alkoholu 0,11 g/kg (hodinu po dechových zkouškách ± 3 minuty).
32. **Rychlost odbourávání alkoholu** v těle tak, jak ji popsal znalec, odpovídá ustálené judikatuře správních soudů – viz například rozsudky NSS č. j. 2 As 217/2017-44 nebo č. j. 2 As 218/2017-22.
33. Z uvedeného se podává, že odběr krve potvrdil přítomnost alkoholu v těle žalobce, zjištěný dechovými zkouškami. Znalecký posudek nevyvrátil, ani nezpochybnil tyto skutkové závěry správních orgánů, ale potvrdil je. Městský úřad a žalovaný prokázaly hodnoty alkoholu v těle žalobce v souladu se závěry usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 2 As 154/2017-44, podle kterého *„vysokou přesvědčivost má ovšem především výsledek odborného lékařského vyšetření řidiče, který je způsobilý s větší přesností stanovit obsah alkoholu v krvi řidiče, a tedy i stupeň ovlivnění vlastností potřebných k řízení vozidla, případně též ve spojení s odborným posudkem, který určuje tento stupeň ovlivnění řidiče zpětně v době řízení vozidla“* (bod 24).
34. Podle usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 2 As 154/2017-44, bod 26, *„výsledek orientační dechové zkoušky lze považovat za spolehlivý a jednoznačný, jestliže policisté postupovali v souladu se standardními postupy aplikovanými správní praxí, jak je vyjádřena např. v metodice Ministerstva dopravy č. j. 285/2009-160-OST, která dále odkazuje na pracovní postup č. 114-MP-C008-08, zpracovaný Českým metrologickým institutem pod názvem Metodika měření alkoholu v dechu. Z těchto metodických pomůcek vyplývá mj. požadavek na to, aby měření bylo minimálně jednou zopakováno po uplynutí pěti minut od prvního měření a dále aby výsledky obou měření nevykazovaly rozdíl naměřených hodnot větší než 10 %. Indikuje-li tedy výsledek obou měření souhlasně přítomnost alkoholu v krvi v nadprahovém objemu, lze z takto získané hodnoty následně vycházet ve správním řízení. Je zřejmé, že vzhledem k metabolickému procesu postupného vstřebávání nebo naopak odbourávání alkoholu může dojít k tomu, že mezi dvěma měřeními provedenými v určitém časovém odstupu může dojít k určitému vzestupu nebo naopak poklesu podílu alkoholu v krvi řidiče. Pokud však opakované měření bude provedeno v souladu s metodikou v rozmezí pěti minut, nemělo by se jednat o podstatné změny, které by bylo třeba zohledňovat způsobem uvedeným v rozsudku č. j. 10 As 137/2016-37.“*
35. Podle znalce koncentrace etanolu v krvi zjištěná objektivní metodou plynové chromatografie, která není jednoznačně průkazná pro požití alkoholu, by měla být menší nebo rovna 0,10 g/kg. Hodnota zjištěná u žalobce však spadala mimo tuto oblast, byla 0,11 g/kg. Proto výsledek odběru krve potvrdil, že v době řízení vozidla měl žalobce hodnotu alkoholu v těle prokazatelně vyšší než nulovou.
36. Soud se neztotožnil s tvrzením žalobce, že je třeba vzít u krevní zkoušky v potaz hodnotu alkoholu nad 0,20 g/kg. Znalec se k této otázce jasně vyjádřil. Výsledky dechových zkoušek po odečtení toleranční odchylky a výsledek laboratorní zkoušky krve se navzájem Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. A. V.

nevyklučují, ale podporují, jak vyplývá i z odečtu obvyklých rychlostí odbourávání alkoholu v těle. V rámci hodnocení důkazů v řízení o přestupku je třeba přihlídnout k výsledkům krevní i dechové zkoušky. Toleranční odchylku nelze odečítat dvakrát (viz rozsudek NSS č. j. 9 As 120/2011-166, třetí odstavec od konce). Judikatura NSS také opakovaně zdůrazňovala, že hladina alkoholu v době řízení vozidla nutně musela být vyšší než v době odběru krve (např. rozsudek NSS č. j. 9 As 34/2017-34, bod 40).

37. Nedůvodná je námitka, že nepřesný je závěr znalce o hodnotě alkoholu v krvi žalobce 0,11 g/kg v 9.24 h, protože k měření koncentrace alkoholu z dechu došlo v 9.27 h a v 9.33 h. Znalec totiž v návaznosti na uznané rozmezí hodnot odbourávání alkoholu v těle (0,12-0,20 g/kg) stanovil výsledné rozmezí krajních hodnot u žalobce (0,24-0,33 g/kg), nikoli přesnou jednotku, a to v čase řízení vozidla 9.24 h, jak ho označili policisté v podkladech rozhodnutí. Právně významné není určení přesné hodnoty a přesného času, ale jasný závěr, že v době řízení vozidla byla hodnota alkoholu v těle žalobce více než nula g/kg. Pokud klesala hodnota alkoholu v těle žalobce v čase od 9.27 h do 9.33 h (časy dechových zkoušek s rozdílem šesti minut), jistě klesala i od 9.24 h do 9.27 h (čas řízení vozidla a čas první dechové zkoušky – rozdíl tří minut).
38. Soud uzavírá, že posudek znalce byl jednoznačný, úplný a přesvědčivý. Znalecký posudek velmi podrobně a uvěřitelně vysvětlil, v souladu s citovanými metodikami a ustálenou judikaturou (pokud jde o skutková zjištění a závěry), metody měření alkoholu v dechu a v krvi a pravidla odbourávání alkoholu v lidském organismu. Posudek znalce neobsahoval rozpory a nevzbuzoval pochybnosti o zjištěném skutkovém stavu.
39. Při zjištění hladiny alkoholu nebylo významné, jak se alkohol do těla žalobce dostal. Ostatně, žalobce neuvedl žádnou verzi příběhu, která by ho vyvinila, ani nevnesl pochybnosti do zjištěného skutkového stavu. Pokud obviněný netvrdí nic jiného, než co zjistily příslušné orgány na místě samém (v posuzovaném případě hlídka Policie ČR), správní orgán má důvod vycházet z obvyklých dějových a časových posloupností případů tohoto druhu; povinností zasahujících orgánů není „domýšlet“ za něj jiná skutková tvrzení a opatřovat ještě další a vzhledem k objasněnému skutkovému stavu nadbytečné důkazy (srov. rozsudek NSS č. j. 5 As 126/2011-68, bod 23).
40. Nedůvodná byl i žalobní námitka, že správní orgány nezjišťovaly, kdo a jak nakládal s odebraným vzorkem krve. Soud ověřil z oznámení přestupku, že žalobce požadoval odběr krve, policisté ho k němu nevyzvali. Žalobce při dechových zkouškách požadoval třetí zkoušku, kterou policisté odmítli. Soud zjistil z protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření osoby při podezření z ovlivnění návykovou látkou z 2. 2. 2022, že odběr krve byl proveden 28. 1. 2022 v 10.30 h. Protokol podepsal MUDr. J. R. za Nemocnici Šumperk, a. s. Vzorek krve (8,5 ml) převzala k vyšetření M. I. Vzorek byl vyšetřen 1. 2. 2022 s výsledkem 0,11 g/kg etanolu v krvi, a to metodami plynové chromatografie a Widmarkovou zkouškou. Toxikologická laboratoř, která vyšetření provedla, spadala pod Fakultní nemocnici Olomouc, Ústav soudního lékařství a medicínského práva. Odběr krve a jeho vyšetření proběhly v souladu s § 20 odst. 2 zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, podle kterého *„odborné lékařské vyšetření provádí poskytovatel zdravotních služeb, který splňuje podmínky pro provedení tohoto vyšetření v rámci jím poskytovaných zdravotních služeb podle zákona o zdravotních službách“*.
41. Žalobce ani v žalobě nevznesl proti způsobu odběru a nakládání se vzorkem jeho krve žádné konkrétní námitky, proto nebylo třeba další dokazování. Žalobce například neuvedl, proč by se měl vzorek mezi odběrem a provedením testů změnit, být nespolehlivý apod. Postup Policie ČR byl v souladu s § 67 odst. 4 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. A. V.

znění účinném ke dni spáchání přestupku, podle kterého „*odběr krve musí být proveden, požádá-li o to osoba podezřelá z přestupku. Poskytovatele zdravotních služeb a zdravotnické zařízení, kde má být odběr krve proveden, určí policista, který rovněž zajistí dopravu osoby do tohoto zařízení. Policista následně zajistí provedení rozboru odebrané krve poskytovatelem zdravotních služeb. Náklady spojené s dopravou osoby do zdravotnického zařízení, odběrem krve a jejím následným rozbořem hradí osoba, která o něj požádala; pokud je touto osobou osoba nezletilá, která není plně svéprávná, hradí tyto náklady její zákonný zástupce.*“

42. Soud nesouhlasí s žalobním tvrzením, že měly správní orgány v **pochybnostech** rozhodnout **ve prospěch žalobce** (*in dubio pro reo*). V posuzovaném případě ve správním řízení (ani následně v soudním řízení správním) nevyšly najevo žádné okolnosti, které by zpochybňovaly věrohodnost provedených a použitých důkazů usvědčujících žalobce ze spáchání citovaného přestupku. Proto nemá zdejší soud za to, že by otázka viny žalobce nebyla postavena najisto. Skutkový stav byl zjištěn v nezbytném rozsahu a o průběhu posuzovaného skutku nevystaly žádné rozumné pochybnosti, které by aktivovaly povinnost správního orgánu postupovat podle zásady *in dubio pro reo*. Trestní judikatura zdůrazňuje, že použití této zásady přichází v úvahu pouze tehdy, jestliže pochybnosti, které v řízení vznikly o nějaké skutkové otázce, trvají i po provedení a zhodnocení všech dostupných důkazů. K uplatnění této zásady je tedy možné přistoupit teprve za situace, kdy není možné se jednoznačně přiklonit k žádné skupině odporujících si důkazů. K tomu srov. rozsudek NSS č. j. 2 As 109/2012-26, příp. Nejvyššího soudu sp. zn. 2 Tz 22/67, č. 22/1968 Sb. NS, a sp. zn. 3 Tz 127/70, č. 37/1971 Sb. NS. Použití zásady *in dubio pro reo* tedy v posuzovaném případě nebylo namístě, neboť správní orgány jednoznačně vycházely z navzájem se podporujících důkazů, osvědčujících, že se skutek skutečně stal způsobem popsaným ve výroku napadeného rozhodnutí. Výsledky krevní i dechové zkoušky prokázaly alkohol v organismu žalobce a navzájem si výsledky těchto zkoušek neodporovaly.
43. Soud nesouhlasí se žalobcem, že **nemohl klást otázky znalci** před vypracováním znaleckého posudku.
44. Soud ze správního spisu ověřil, že městský úřad oznámil usnesení o ustanovení znalce pouze tomuto znalci, jak mu předepisuje § 56 správního řádu ve větě druhé. Správní spis neobsahuje žádnou písemnost, ze které by vyplynulo, že městský úřad jakýmkoli způsobem vyrozuměl žalobce o ustanovení znalce, jak mu ukládá § 56 správního řádu ve větě třetí. Městský úřad se dopustil procesní vady tím, že nevyrozuměl žalobce o ustanovení znalce. Žalobce byl však vyrozuměn s nutností ustanovit znalce rozhodnutím žalovaného z 13. 9. 2022, kterým žalovaný zrušil první meritorní rozhodnutí o přestupku, tj. rozhodnutí městského úřadu z 1. 6. 2022. Žalobce v odvolání ze 17. 6. 2022 vymezil své námitky proti zjištění alkoholu dechovými zkouškami a krevní zkouškou. Tím žalobce předurčil otázky, které městský úřad znalci zadal. Žalobce ani v žalobě nenamítal, jaká újma mu vznikla tím, že mu městský úřad nedal další možnost klást znalci otázky, k čemu dalšímu by se měl znalec vyjadřovat. Znalec v posudku odpověděl na sporné otázky, které žalobce uváděl již v prvním odvolání.
45. Žalobce také mohl kdykoli nahlédnout do správního spisu nebo se městského úřadu dotázat, jestli znalce ustanovil a jaké otázky mu položil. Městský úřad nevyrozuměním žalobce o ustanovení znalce zatížil řízení vadou, která však podle konstantní judikatury nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Postup městského úřadu nebyl pro žalobce překvapivý, protože dokazování znaleckým posudkem mu nařídil žalovaný. U správního trestání neplatí koncentrace řízení a žalobce mohl kdykoli ve správním řízení a v soudním řízení správním do uplynutí lhůty pro podání žaloby vznášet námitky proti znaleckému posudku a zadaným

otázkám, což také činil. Podle rozsudku NSS č. j. 8 As 169/2021-39, bod 19, u dokazování znaleckým posudkem „podstatné je, zda byly splněny následující dvě podmínky: 1) zda byla listina založena podle § 17 odst. 1 správního řádu do správního spisu a 2) zda účastník řízení měl možnost se s ní seznámit a vyjádřit se k ní na základě postupu podle § 36 odst. 3 správního řádu. Sama skutečnost, zda byl ryze formalisticky dodržen postup stanovený správním řádem, není z hlediska zpochybnění zákonnosti správního rozhodnutí rozhodující (rozsudek NSS ze dne 15. 2. 2023, č. j. 10 As 208/2022-76, či usnesení NSS ze dne 30. 11. 2022, č. j. 2 As 132/2021-22, a v něm citovaná judikatura).“ Tyto podmínky městský úřad naplnil.

46. Jako neopodstatněnou shledal soud námitku, že vadou řízení bylo **neprovedení výsledku znalce** a že žalobce mu nemohl klást otázky.
47. Ze správního spisu se podává, že žalobce se účastnil 10. 11. 2022 jednání, při kterém městský úřad provedl jako důkaz znalecký posudek – ten v kopii předal žalobci a dal mu možnost se k němu vyjádřit do týdne. Žalobce této možnosti využil a 18. 11. 2022 městskému úřadu doručil písemné vyjádření ke znaleckému posudku s námitkami, které jsou shodné jako v žalobě. Žalobce navrhl vypracování revizního anebo doplňujícího znaleckého posudku, případně výsledků znalce.
48. Soud – shodně s městským úřadem a žalovaným – neshledal důvod pro další dokazování revizním nebo doplňujícím posudkem anebo výsledkem znalce. Takové dokazování by bylo nadbytečné. Posudek znalce ze 17. 10. 2022 byl velmi přesvědčivý a odpověděl i na všechny námitky žalobce. Znalec své závěry podrobně vysvětlil a odůvodnil. Posudek jasně odpověděl na otázky městského úřadu a vysvětlil, proč se se neuplatní odpočet 0,20 g/kg od zjištěné hodnoty alkoholu v krvi žalobce 0,11 g/kg. Soud nesouhlasí s tvrzením žalobce, že hodnota alkoholu v krvi 0,11 g/kg byla neprůkazná. Takovému závěru nenasvědčuje provedené dokazování. Rozhodně se nejednalo o odhad, ale o prověřené odborné metody zjištění alkoholu v těle. Provedená měření prokázala podle výsledků měření i podle znaleckého posudku u žalobce nenulovou hodnotu alkoholu v těle v době zkoušky dechu i krve, které korelují. Časový odstup měření činil jednu hodinu (časy 9.27 h a 9.33 h měření z dechu a 10.30 h – odběr krve), ke které vztáhl znalec obvyklé jednotky odbourávání alkoholu v těle, tj. 0,12-0,20 g/kg za jednu hodinu.
49. Soud uzavřel, že správní orgány zjistily skutkový stav v souladu se závěry usnesení rozšířeného senátu č. j. 5 As 126/2011-68, publ. pod č. 3014/2014 Sb. NSS. Rozšířený senát judikoval, že správní orgán je povinen postupovat v řízení o přestupku tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu). Žalobce své tvrzení o vadách řízení neprokázal, přitom důkazní břemeno se při tomto tvrzení přeneslo na něj (srov. rozsudek NSS č. j. 1 As 45/2013-37, bod 24, č. j. 3 As 9/2013-35).
50. Správní orgány v souladu se zákony a mezinárodními smlouvami zjistily skutkový stav, vybraly právní předpisy, pod které ho subsumovaly a z toho vyvodily skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil. Žalobce nevnesl svými námitkami do zjištěného skutkového stavu důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu a přenesené důkazní břemeno neunesl.
51. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II) a žalované v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani

úhradu nákladů řízení nepožadovala, proto se žalované náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok III).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 17. února 2025

Martina Rýznarová v. r.
samosoudkyně